

ΛΟΡΙΑ ΛΑΝΤΗ

(ΔΡΑΜΑ)

"Θεατρική Λογία"

Του κ. ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗ-
ΝΑΙΟΥ τῆς ἑνώσεως
Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

Ἔνα βιβλίον, 217. 1937

ποὺ σὲ παρασύρει νὰ τὸ διαβάσῃς, ἕνα βιβλίον, ὅποιο καὶ νάναί, ποὺ δὲν θέλεις ποτὲ νὰ μὴν τελειώσῃ σοὺ δείχνει μ' αὐτὸ τὴν ἀξίαν του. Ἡ «ΛΟΡΙΑ ΛΑΝΤΗ» τὸ θεατρικὸ ἔργον τοῦ —Θράκη Θρύλου— ἀνήκει σὲ τούτη τὴν κατηγορίαν. Εἶχε τὴ δύναμιν νὰ με ἀναγκάσῃ νὰ περιφρονήσω καὶ τὶς ἀσχολίες μου, μὰ καὶ τὸν ὕπνον μου ἀκόμα. Ἡ «ΛΟΡΙΑ ΛΑΝΤΗ» εἶναι ἕνα ἀξιόλογον δράμα ποὺ καὶ στὴν Ἀθήναν ἀκόμα μπορεῖ νὰ παιχθῇ μὲ σοῦξέ, καὶ χωρὶς ἄλλο θὰ συγκινήσῃ καὶ τὸν πῶδ' ἀπαθῆ θεατὴν. Στὴν Ἀθῆνιν τὸν περασμένον χρόνον παίχτηκαν ἔργα, ὀλιγώτερον καλλογραμμένα ἀπὸ τὴν «Λορία Λάντη», καὶ ἀκόμα ἄλλα χωρὶς ἀξίαν. Σκέπτομαι λοιπὸν πῶς μὴν μεγαλύτερην δύναμιν θὰ ἔπερνε τὸ Δράμα τοῦ κ. Θράκη Θρύλου, ἐὰν παιχθῇ κάποτε ἀπὸ ἕνα καλὸ θέατρο πρόξας, τῆς Μεγάλης Κοιτοπούλης, γιὰ τὸ ἴδιον ἢ τῆς Ἰλίας ἢ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Τίποτε δὲν βρῖσκω ἀδύνατον γι' αὐτὸ τὸ ἔργον, ποὺ εἰλικρινὰ μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι μοῦ ἄρεσε, μὲ συνεκίνησε καὶ θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστον. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, ποὺ μιλᾶνε στὴν καρδίαν. Ὁ διάλογός του, ὑπέροχα φυσικός, συναρπάζει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμήν. Ἐπειτα, παρατηρῶ καὶ μιὰ θουμαστὴ σκηνοθετικὴ οἰκονομίαν, πρᾶγμα, ποὺ δείχνει, ὅτι ὁ Θράκης Θρύλος, ἔχει εἰσχωρήσῃ ἐρεκτὰ μέσα στὰ μυστήρια τοῦ Θεάτρου. Δὲν μ' ἀρέσει ν' ἀνακαλύπτω ψεγάδια στὰ ἔργα, ποὺ μοῦ στέλνουν νὰ διαβάσω. Καὶ ἂν τὰ βρῖσκω δὲν συνηθίζω νὰ τὰ φωνάζω. Ἐχω τὴν πεποίθησιν, πὼς κανεὶς δὲν ἔγραψε, μ' οὔτε θὰ γράψῃ ἕνα ἔργον ΤΕΛΕΙΟΝ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀπόψεις. Οἶμαι τὰ ἔργα καὶ τὰ κλασσικὰ ἀκόμα, ἔχουν ψεγάδια. Φτάνει νὰ θέλῃς νὰ τὰ βρῆς. Ἐγὼ κρίνω καθε ἔργον ἀπὸ τὸ σύνολόν του καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ ἢ «ΛΟΡΙΑ ΛΑΝΤΗ» εἶναι ἕνα ἔξοχον δημιούργημα φαντασίας καὶ Τέχνης.

Ἀθήνα στίς 2 τοῦ Φλεβάρου 1937

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Τῆς ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν

ΑΓΑΠΗΣ

... είχε πάψη, σαν να σουρουπώνη κι' αλωμο ξέφευγε πότε ξεφτυσμένα σύννεφα...
 ... τούτη — ανάμεσα — που ελα γύρω τή γοητεία του χιονιού...
 ... αλώσυνη να με πέρσει...
 ... Νίτσα, ελπε στή...
 ... πλάι πλάι προήρθε στο νοσ ή έπης: τής αγάπης...
 ... κάποια βραδυά την έβρασε...
 ... κείνη τον κύτταζε, απ' τή παράξενη...
 ... λίγες μέρες άργόμιλήσανε μονάχοι, ουνε να νοιώσουνε...
 ... τήρησε τους χώρι...
 ... να βρή στήν αγ...
 ... Τό ίδιο θέλησε...
 ... κί' άν έκαμε δέ...
 ... λίγα λόγια ή ιστο...
 ... κί' ή θύμησή...
 ... κάτι σά θλίψη...
 ... ώσπου πιά...
 ... στήκανε να χωρι...
 ... αγάπης...
 ... τή βώτησεν ό...
 ... τας τό άσπρο κί...
 ... χιονιού, για...
 ... ύστηκε ή αγάπη...
 ... με λαχτάρα πρό...
 ... για να μιλή...
 ... τής, να νοιώση...
 ... γλυκά μιās αγά...
 ... ως να ξέρη τό για...
 ... μιά απάντηση στο...
 ... νέος, χαιρετών...
 ... νότανε σιγά-σιγά...
 ... κάποιο σκοπό, ή...
 ... τό σπύτι της, μη...
 ... κάποια δάκρυα...
 ... κολάγανε από...
 ... χιόνι...
 ... τόν...
 ...

(Από του παρόντος φύλλου εκ-
 καινιάζομεν τήν στήλην ταύτην από
 τήν σκοπιάν τής οποίας θα κρινώ-
 μεν άπαντα τ' άποστελλόμενα πρός
 κρίσιν βιβλία. Τήν στήλην ταύτην
 ανέθεσαμεν εις τόν διακεκριμένον
 θράκα λογοτέχνην κ. Θράκην Θρα-
 λον, τόν συγγραφέα τής «Λόγιας
 Δάντη» και άλλων άριστουρημά-
 των.)

«ΘΥΡΑΛΟΓΜ...» (Γιάννη Σκαρίμπα)

Είναι ή ποιητική συλλογή που
 ξεχωρίζει μέσα στον όγκο των εκδό-
 σεων του 1936. Ο χαλκιδαίος λο-
 γοτέχνης που πρωτοφάνηκε με
 τους «Καύμους στο γροινήσι» για
 να καταπλήξη λίγα χρόνια άργότε-
 ρα, με τόν περίφημο «Μαριάμπα»
 του, που μόνο με τόν «Πατούχα»
 μπορεί να συγκριθί, μάς παρουσι-
 άζει στο έργο του αυτό μιάν άκρια
 πτυχή του πλούσιου ταλέντου του.
 Πόσο όμως διαφορετική! Στα πεζά
 του είναι ό παράξενος ζωγράφος
 που χρωματίζει τους πίνακάς του
 με άδρες πινελιές, μονοκόμματες.
 Παρουσιάζει τύπους παράξενους·
 μά τόσο ζωντανούς, σε τρόπο που
 καταπλήσσει κείνον που έχει τη δυ-
 νατότητα να τους αντικρύση ανά-
 γλυφους μπροστά του. Πόσοι «Μα-
 ριάμπες» δέν μάς περιστοιχίζουν!

Φθάνει να έχομε την δυνατότη-
 τα να τους δοίμε γυμνούς από κά-
 θε τι πούς τους ντύνει ή σκοπιμό-
 τής. Κατηγορήθηκε ό φίλος Σκαρί-
 μπας πώς άντέγραψε τύπους από
 τα καταθλιπτικά μυθιστορήματα
 τής νορβηγικής λογοτεχνίας. Κατη-
 γορήθηκε πώς μιμήθηκε τόν
 Κνούτ Χάμσουν, Τι πλάνη! Δέν
 ξέρουν οι κατήγοροι του περιφη-
 μου — πιά χαλκιδαίου — λογοτέχνη
 πώς στην περιοχή τής τέχνης δέν
 υπάρχουν σύνορα; Πώς ή Χαλκίδα
 δέν άπχει καθόλου από τό "Όσλο
 όταν θελήση να νεί; να έκφράση
 τόν ανθρώπινο πόνο;

Στά ποιήματά του μάς παρουσι-
 άζεται τόσο διαφορετικός, ένθ κατά
 βάθος μάς διηγείται τα ίδια πράγ-
 ματα και μάς μιλεί για τους ίδιους
 καύμους του ανθρώπου.

Κυττάξτε:
 Που την είδα; Συλλογίζομεν άν
 στους δρόμους
 τήν αντίκρισα ποτέ μου ή σ' ά-
 στέρια,
 τους χιτούς της φέρνει ή ιδέα
 μου τους ώμους
 δίχως χέρια!

Δίχως χέρια... Τό μάτι της γυα-
 λένιο
 άς μη μ' έβλεπε — μ' έθώρει κι'
 ήταν τ' όντι
 ρόδο ψεύτικο τό γέλιο της — κε-
 ρένιο —
 και τό δόντι.

Θρα...
 Νίτσα...
 Α...
 7...
 1937

Την στοχάζομαι. Η φωνή της
 μες μου έμλει
 ριγίλη σ' άν μεσ' σέ όνειρο — και
 τ' όμμα
 ήταν σφαίρα. Σπασμός τρίγω-
 νος τή χείλη
 και τό στόμα.

«Τό μοντέλλο»
 Κι' άλλος:
 Θα πεθάνω — για έρωτα καθώς
 για μιá βραδυά θα πηγαίνω
 σ' άν να ώμοσφο άγρόμι που τό
 τραβιά τό νεράκι —
 θα με σκοπεί παράξενο ένα που

ΘΡΑΚΙΚΑ ΝΕΑ

Διοθόντης
 ΣΤΑΥΡ. ΦΑΝΦΑΝΗΣ
 Κατοικία:
 *Όδός 'Ανατ. Θράκης
 *Αρχισυντάκτης
 ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
 Το μισή 36

Τηλ. Διεύθ. «ΘΡΑΚΙΚΑ ΝΕΑ»
 Τηλέφ. 1-45 και 1-04

Προϊσταμένος τυπογραφείου
 ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΟΜΠΑΚΗΣ
 Λεωφόρος Βασ. Γεωργίου 212

Δημοσιεύσεις, συνδρομαί, προ-
 πληρώνονται.

Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται
 Δημοσιεύσεις κατά στίχον δε. 7

...λι χτυπημένο,
 ή ά γ ά π η — γ ε ρ ί κ ι...
 «Ευθανασία»

Με την ώραίαν αυτήν συλλογή
 ό Σκαρίμπας μάς παρουσιάζεται έ-
 νας ποιητής με μοναδική άτομική
 τητα. Όχι μόνο δέν μιμείται κανέ-
 ναν — δικό μας ή ξένο — μά παρου-
 σιάζει ευρύτατο έδαφος για μίμη-
 ση. Και πολύ φοβούμαι πως πολ-
 λοι νέοι — άδύναμες χρυσολίδες —
 θα παρασυρθούν από τό έντυφλω-
 τικό φώς, τήν όμορφιά, τήν χάρη
 και τήν γοητεία του στίχου του
 Χαλκιδαίου ποιητού. Πολλοί άπ'
 αυτούς ίσως κίτι κερδίσουν άν, ύ-
 στερα από μιá στιγμαία προσέγγι-
 ση, κατορθώσουν και φέρουν μι-
 κρού από τήν γοητεία του ξεχύνε-
 ται άπ' όλο τό έργο του Σκαρ...
 περισσότεροι — φοβούμαι — θα
 φουν τή φτερά τους. Γιατί ό
 ρακηρίζει ένα έργο τέχνης
 ή πρωτοτυπία και ή άτομικότητα
 που θέτει σ' αυτό τήν σφραγίδα
 του τεχνίτη.

ΘΡΑΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ
 «Στό προσεχές τό Β' μέρος
 για τόν «Συρόφιλο» του κ.
 Παν. Σαμαρά».

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

κατά τής...
 και τόν...